

hans fortsatte Udeblivelse er bleven endelig, saa at Kapitalen først tilbagegives, naar han har udsønt sin Straf eller er afgaaet ved Døden, har man i nærværende Udkast indskrænket sig til at betragte Udeblivelsesdommen som en foreløbig Dom, der derfor ogsaa kan medføre en foreløbig Eksekution; efter § 267 kan der derfor, naar Dommen er bekendtgjort paa den lovbestemte Maade, gjøres foreløbigt Udlæg i den Domsældtes Eiendom for Bøder, han maatte være idømt, samt for Sagens Omkostninger, og dette Udlæg bliver da endeligt, naar Dommen bliver endelig, medens det ophæves, naar han under en ny Sag frifindes, dog ikke med Hensyn til Omkostningerne ved Udeblivelsesagen, for hvilke Anklagede kun under særegne Omstændigheder kan fritages (§ 270). Men i ethvert Tilfælde strækker Udlæget sig ikke længere, end Dømtten hjemler det; den Domsældtes øvrige Midler, hvis han er i Besiddelse af saadanne, berøres ikke af Dommen, men vedblive at staae til hans Raadighed paa samme Maade som hidtil.

Kapitel 8.

Om Hovedforhandlingerne ved Herreds- eller Byretterne.

Med Hensyn til Gjenstandene for dette og efterfølgende Kapitel, som findes behandlede i Sages. 3die Udkast om Behandlingen af Straffesager, der høre under Underrettens Omraade, har det af Folketinget nedsatte Udvalg ytret, at denne Del af Sagen ligger samme fjernere, og det har derfor indskrænket sig til den almindelige Bemærkning, at det vistnok maa ansees som yderst tvivlsomt, om det virkelig gaaer an at gennemføre et saadant Forslag med de Kræfter, som for Diebliffet haves til Raadighed ved Underretterne. Udvalget skjønner ikke bedre, end at det vil være en nødvendig Forudsætning for en heldig Gjennemførelse af den i Udkastet liggende Tanke, at Afgangen til Sagførervirksomheden bliver gjort friere, og at det alt tidligere berorte heldigere System for Uddannelsen af Sagførere og Dommere træder i Virksomhed. Naar dette er skeet, og naar

Rævningeretterne have bidraget til at vække Interessen for Strafferetspleien hos Befolkningen, da, men efter Udvalgets Mening ogsaa først da, vil det ikke være forbundet med allfor store Vanskeligheder at udstrække Reformen til Underretterne.

Det maa vistnok indrømmes, at det kan være forbundet med flere Vanskeligheder at udstrække den her tilsigtede Reform til Underretterne; men disse Vanskeligheder ville neppe være større, end de, som den øvrige Del af Reformen medfører, og man har derfor ikke kunnet tillægge den af Udvalget fremhævede Betænkelse nogen afgjørende Vægt; saameget mindre, som det efter Ministeriets Anskuelse ved en nøiere Prøvelse vil vise sig, at Gjennemførelsen af Reformen ogsaa ved Underretterne er en nødvendig Betingelse for dens heldige Gjennemførelse i det Hele.

Ministeriet skal i denne Henseende først bemærke, at Reformen efter nærværende Forslag ikke kan siges at skulle gennemføres med de Kræfter, som for Diebliffet haves til Raadighed ved Underretterne. Det vil nemlig erindres, at nærværende Udkast gaaer ud fra den Forudsætning, at Underdommerne fritages for de dem nu paahvilende administrative Forretninger, navnlig for den hele Politivirksomhed, og at derfor Underretskredsenes Antal indskrænkes betydeligt, maaskee endog til mindre end Halvdelen af de nuværende. Som Følge heraf ville de blandt de nuværende Underdommere, som bedst egnede sig for Dommerskabet, kunne bestilles i de nye Kredse, og de ville da paa Grund af deres hele forandrede Stilling, navnlig ogsaa efter den Maade, hvorpaa de i nærværende Udkast ere stillede under Forundersøgelsen, paa en ganske anden Maade end tidligere kunne optræde som Dommere. Hertil kommer endnu, at det ved en Reform, som den her omhandlede, ikke vil kunne undgaaes, at flere ældre Mænd, som ikke kunne ansees stikkebe til at arbejde under den nye Ordning, maae træde tilbage, og at der saaledes vil aabnes Udgang til at tilføre Standen nye og friske Kræfter.

Det forekommer saaledes Ministeriet, at de Kræfter, ved hvis Hjælp den nye Ordning